

GRAVATS • L'artista alaiorenc explica a aquesta obra la seva tècnica, creada al 1991, per a fer gravats pictòrics

Pere Pons treu el llibre 'Del hierro al color'

Lluís Vergés

Pere Pons (Alaior, 1949) ha tret el llibre «Del hierro al color. Graba-do calcográfico a todo color a plancha perdida» en el que explica la tècnica de gravat que va desenvolupar el 91 junt amb el gravador argentí Angel Ramazzi.

El llibre que segons el seu autor és com una revista d'art, amb moltes imatges, va ser presentat a la VI Fira Internacional de Gravats de Bilbao. Es tracta d'una obra de 69 pàgines en castellà i anglès il·lustrada a tot color.

L'artista alaiorenc explica com amb el seu amic argentí que va conèixer a Granada van fer les primeres estampes xilogràfiques emprant aquesta nova tècnica per fer gravat a tot color.

«Dins el gravat - afirma Pons - hi caben tantes tècniques com gravadors. Més que una tècnica és un concepte nou. És per fer un

gravat pictòric. Tota la feina es fa a través del color.»

La història del gravat és molt antiga, però la història del gravat modern comença amb Dürero, Rembrandt i altres autors dels Països Baixos i continua amb Goya a Espanya. L'impulsor del taller de gravat Xalubínia intenta demostrar en el seu llibre «Del hierro al color» que amb la seva tècnica s'haguessin pogut fer gravats a tot color, per tricomia a primaris, en segles passats, abans que s'inventés la fotografia.

Nom

Ramazzi i Pons van batejar el 1991 se nou procediment amb el nom de «Cromoplaxgrafia», però creu que el nom més adient és el de «gravat pictòric».

Al llarg dels anys d'assajos i pràctiques ha anat millorant el seu procediment de gravació i ara vol compartir el que après en el seu llibre.

Un gravat de l'autor.

Pere Pons amb el llibre «Del hierro al color». Foto: JAVIER COLL

«El taller d'ebenisteria del meu pare va ser la meva primera escola artística»

► Pere Pons explica en el seu llibre que de nen era molt introvertit i va ser al taller d'ebenisteria del seu pare on se li van obrir les seves primeres inquietuds artístiques.

«Va ser el meu primer estudi - afirma - i on vaig tenir les meves originàries pràctiques amb el llapis al qual aviat vaig convertir

en la meva principal forma de comunicació».

El seu pare el va introduir en el món de les fustes, les seves varietats i característiques, «La feina del meu pare tallant i gravant i traient formes a la fusta van tenir molt a veure amb la necessitat de gravar els meus dibuixos», diu.